

Moje hodnotenie volieb 2012 prednesené na prvej povolebnej Rade KDH 24.3.2012 v Bratislave alebo „Ako ďalej KDH?“

Vážení členovia Rady KDH,

parlamentné voľby sú vždy medzníkov v histórii národa, niekedy tak významným, že sa natrvalo zapíšu do jeho dejín. Myslím si, že takto sa do dejín Slovenska zapísali aj ostatné voľby.

Vládnuca pravica z ťažko pochopiteľných dôvodov stratila nielen sebareflexiu, ale aj základný pud sebazáchovy a povalila samú seba, hoci niektoré strany sa na tom nepodielali. Ľavicová opozícia v podobe „zjednotenej strany smerovania“, pri páde vlády bola takmer nečinná. Čím bola pasívnejšia, tým získavala viac a viac prívržencov, čo sa explicitne prejavilo 46 % volebným výsledkom a ziskom pohodlnej parlamentnej väčšiny.

Áno, tieto voľby sú naozaj prelomové. Na Slovensku budeme mať znovu vládu jednej strany, či lepšie povedané jednofarebnú vládu, lebo jej „jednoSMERové“ zloženie je výsledkom slobodnej voľby v demokratických politických podmienkach.

Čo sa vlastne na Slovensku stalo, čo to znamená a aký možno očakávať vývoj? To sú otázky dnešných dní.

Je to snáď vypočutá túžba po stabilnej vláde? Alebo trest za nejednotu a rozhádanosť pravice, ktorá sama seba potápala názorovými bojmi o gréckej kríze a existencii Európskej únie?

Jednoznačná odpoveď neexistuje, ale jedno je isté: voličovi sa pravica nateraz prejedla, čo dal svojimi hlasmi jasne najavo. Voliči ľavice a pravice si dnes v chrámoch na znak pokoja podávajú ruky a žiadny „exit pool“ spoľahlivo nezistí ktorých je viac, ale zdá sa, že tých zľava.

Pravica preukázala toľko samo deštrukcie, že viac sa to už asi ani nedalo. Nezačala táto samo deštrukcia už po voľbách v roku 2010 keď stabilné parlamentné strany ignorovali víťaza volieb a spojením sa z novými „osvietenými“ politikmi utvorili vládu aj napriek významným príznakom ich insitnosti, hodnotovej scestnosti, šľahutej ľahkým „mariškovým“ oparom náhle získaného politického úspechu?

S osobnosťami, ktoré za „dôstojné a správne“ považovali svoju parlamentnú premiéru predviesť, tak ako sú „obyčajne“ zvyknutý v plážovom štýle, čím predznamovali celé svoje parlamentné pôsobenie, ktorého jedným z vrcholov bolo milé oslovenie parlamentného kolegu slovami „ty debil aj tak si debil“?

Či nebola Pyrhovým víťazstvom a predzvesťou hlbokého pádu, marketingová záchrana volebného výsledku strany, ktorej zakladateľ, politiku prerobil z prostriedku spravovania vecí verejných na umenie moci ako ovládať štát a jeho ekonomiku?

Či nebola vzniknutá vláda s kabinetnou premiérkou bez skutočnej moci a podpory vlastnej strany odsúdená vopred na neúspech, ktorý začal jej osobným zlyhaním, keď pomenovala veci jasne a jasne žiadala konzekvencie, len ich plnenie podmieňovala svojím postavením? Nevydržala štát na strane pravdy a to bol začiatok jej konca.

Úplným vrcholom a posledným klincom do rakvy pravicovosti je rozvrátenie informačného systému výberu daní ako základného ekonomického princípu spravodlivosti a tvorby zdrojov štátu Európou obdivovaným ministrom financií a jeho friendly poradcami a spriaznenými dušami.

Vláda takejto pravice sa jednoducho voličovi prejedla a tak po 36% volebnom výsledku „zjednotenej strany ľavého smerovania“ celkom logicky nasledoval ďalší, teraz už 46% volebný výsledok.

Ale už dosť bolo sypania popola na hlavu a poďme sa pozrieť na volebný výsledok KDH, ktorý treba posudzovať v kontexte 83 kresiel jednosmerovej vlády, ktorá sa od apríla na Slovensku ujme moci.

Treba si na rovínu priznať, že ani vytúžené dvojciferné číslo by nič nezmenilo na fakte, že jedinou našou cestou na nasledujúce predpokladané 4 roky je cesta opozičnej politiky, ktorej

čas môžeme stráviť dvoma spôsobmi: buď lamentovaním a hľadaním vinníkov alebo ? Ako hovorí môj priateľ Daro – „je to čas pre nás, ísť na púšť, zamyslieť sa nad sebou, hnutím, osobami a pozíciami, čas na reálnu sebareflexiu, čas znovu začať budovať náš dom, lebo základy má pevné, z kameňa tradičných hodnôt, ktoré sa nemenia zmenou lídrov, ale kde nestačí meniť len fasádu, niekedy treba urobiť zásadnú rekonštrukciu aj zvnútra.

KDH je nielen stranou hodnotovou ale ako každá iná politická strana je aj autonómnou so svojím programom ktorý má alebo nemá prieniky do programov iných strán alebo realizácia jej programu je výsledkom kompromisu podielu na vládnutí. Pri súčasnom názorovom a programovom roztriešení pravice sa možnosť vzniku akejsi všeobjímajúcej ľudovej strany s výťahom najlepších hrozienuk osobností iných strán stráca v nedohľadne. Skúsenosť s takýmito výťahmi sú všeobecne negatívne, lebo ide o preťaž zvonka aj zvnútra strany a takáto preťaž končí odtrhnutím lana.

Pravicu nie je možné zjednotiť ľavicovým vzorom, lebo ani Fico nie je skutočným zjednotiteľom ľavice, lebo zjednotiť parlamentnú stranu so stranami, ktoré sú mimo parlament je pomerne jednoduché, zvlášť ak je zjednotenie osladené pridelením funkcií v štáte, tak ako to bolo v tomto prípade.

Volebná kampaň jej čas a tým aj charakter nám predurčil súčasný designovaný premiér a odohrávala sa v dvoch rovinách.

Prvou boli spoločenské, kultúrne, športové a iné akcie, ktoré mali mobilizačný charakter s cieľom povzbudiť členov a sympatizantov hnutia na duchu i v práci pre volebné aktivity.

Druhou rovinou bola skutočná kampaň so všetkým marketingovým mixom, technikami a metódami, ktoré dnešná doba pre prácu s verejnosťou pozná.

Treba otvorene povedať, že KDH tak dôsledne prepracovanú a strategicky vedenú kampaň vo svojej histórii nemalo.

Leitmotív kampane, heslá, billboardy, sociálne siete, weby, youtube, televízne debaty, mediálne vystúpenia volebného lídra a ostatných protagonistov, profesionálne štáby, zápal dobrovoľníkov, všetko v duchu hesla: „Otvorení k ľuďom“ , boli na úrovni, ktorú KDH doteraz nezažilo. Toto úsilie prinieslo svoje dobré ovocie, ktoré niekto vidí v náraste o 0,3 % a teda 10 000 nových hlasov oproti voľbám v roku 2010 a niekto, kto vidí súvislosti hlbšie hovorí o 50 tisíc nových hlasoch a náraste o 4,4 % oproti preferenciám keď padla vláda.

Mnohí si myslia, že k dosiahnutiu dvojciferného volebného výsledku nepomohli ani záverečné senzačné odhalenia „o pare z plynu“, ktorý sa mohol predať lepšie, lebo to bolo len poukázanie na vlastnú minulosť ako ukázalo aj včerajšie rozhodnutie prokuratúry, podobne ako v roku 2010 „hanzeloakcia“ v ktorej žiadny súdny volič nemohol uveriť, že človek, ktorý bol minimálne svedkom nepovoleného financovania SMERu sa zrazu obrátil a chce sa kajať.

Niektorú vidí príčinu úspechu v náraste hlasov, ktorý iný považuje zároveň za neúspech neprekročenia dvojciferného výsledku v stratégii sústredenia kampane na jej lídra s jeho renomé európskeho politika. Treba tiež popravde povedať, že takto postavená stratégia však zároveň eliminovala slabé články portfólia KDH. V tejto súvislosti odmietam provokáciu médií k hodnoteniu sčítania preferenčných hlasov.

Priatelia, nedajme sa mýliť výsledkom tzv. krúžkovania, ktoré je u kandidátov na prvých miestach a obzvlášť u volebného lídra irelevantné. Podľa svedectiev našich voličov mnohí lídra ani nekrúžkovali, pretože jeho účasť v parlamente považovali za automatickú, nielen preto, že je prvý, ale považovali jeho kampaň viac za kampaň celého KDH, ako osobnú kampaň, preto radšej dali tento krúžok kandidátom ku ktorým mali osobný vzťah.

Čo je ešte horšie, mal som pocit akoby sa záver kampane zvrhol na akúsi krúžkovaciu kampaň

Jedno je však isté, KDH presvedčilo nových voličov svojou praktickou politikou najmä v rezorte dopravy a teda vie riadiť nielen svoje tradičné rezorty, ale aj ekonomické a silové rezorty.

Ešte krátko k tomu, ako by malo KDH užitočne využiť svoj opozičný čas:

Základom by mala byť stratégia rozvoja KDH a tvorba nových vízií metodikou:

- určenia priorit v témach a rezortoch, ktorým sa hnutie chce venovať, v ktorých chce postaviť odborníkov
- dlhodobo pracovať s expertami, expertov vybrať, školiť, pripravovať, promovat'
- pripravovať víziu rozvoja SR
- pripraviť dlhodobý plan strategického rozvoja hnutia

Na záver si dovoľím malú parafrázu:

Toto je čas , ktorý učinil Pán, ktorý môže byť požeňnaným časom pre KDH, toto je čas, kedy má Hnutie príležitosť zájsť na hĺbinu, prehodnotiť svoj 22 ročný život mladíka a začať život „zrelého muža“.

Toto je čas na ukončenie večných rozkolov, delení, odchodov, je to čas na otvorenú, pokojnú, zrelú a plnohodnotnú diskusiu o budúcnosti nielen hnutia, ale aj Slovenska a kresťanskej demokracie na Slovensku, **lebo rok 2016 môže byť rokom keď v slovenskom parlamente nebude ani jedna strana s prívlastkom kresťanská (a tobôž aj obsahom) !?!**

Ďakujem za pozornosť !

Pavel Kravec